

ние“ не само вече са проповядвали революция и своя „Бог - свобода“, а защото „апостолите като Левски и Ангел Кънчов, в късо време покриха България с цяла мрежа от революционни комитети [к.м. - Ц.П.], които бяха следствие на съчувствието към революцията“ ...³¹ Именно „новото учение“ отхвърля четничеството като стратегия, както и абсолютизирането на зависимостта от чуждата помощ. На Ботев принадлежи най-сетне експонираната в „Знаме“ оценка за Левски и дейците на ВРО, които „са апостоли редки на революцията не само в нашия народ, но и в другите много по напреднали народи [к.м. - Ц.П.]“³². На Ботев принадлежи и великолепната оценка за ВРО. От трибуната на „Знаме“ той съобщава на своите читатели: „Народът показва, че без вътрешна организация е невъзможно всеобщо въстание [к.м. - Ц.П.]“ с една или две незначителни чети³³.

Ботев напомня на своя народ, че той има ВРО и нейните структури по-места. С тези си възгледи поетът революционер не само застава плътно до Левски, но дава израз на своята стратегия през 1875 г. за българското освобождение чрез повсеместно масово въстание в България. В бр. 23 на „Знаме“ от 27 юли/8 август 1875 г. се призовава към: „революция народна, незабавна, отчаяна; революция, която да изчисти Балканският полуостров не само от турците, които ни считат за стока и добитъци, но и от сичко онова, което може да вреди, на истинните наши стремления за пълна, абсолютна, човеческа свобода [к.м. - Ц.П.]“³⁴. По-нататък „Знаме“ бойко тръби за въстание. В бр. 24 от 3/15 август 1875 г. се подчертава: „Сега е време да покажем, че и ние [българите] сме достойни за свобода. Сега е време да запалиме Балканският полуостров от един[ът] край до другият [sic] ..., защото народът не може вече да чака“³⁵.

Отношението на Ботев към революцията, на страниците на в. „Знаме“, е израз на неговата политическа и революционна стратегия. Той достига и приема „новото учение“ на Левски, прилага го с несъкрушима воля и гениален размах. На страниците на революционния вестник са развити всички аспекти на извършващата се у нас националноосвободителна революция. Освен това, в периода на засилващата се революционна ситуация, „Знаме“ се превръща в огнен призив за въоръжена борба. Доказателство за това са и поместените революционни стихове на Ст. Стамболов, бившия главен апостол на ВРО. Особено строфите в бр. 22 на „Знаме“, където звучи бойният апел на въоръжената борба:

Сега, ил' никога
Найдно да са сдружим!
Сега, ил' никога
На бой да вървим!³⁶